

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: F. N., narozený X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2024, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 10. 9. 2024 domáhal zrušení posudku o invaliditě ze dne 9. 8. 2024, č. j. X, jímž byl pro účely řízení o námitkách žalobce týkajících se jeho nároku na invalidní důchod posouzen jeho zdravotní stav.
- V § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je výslovně uvedeno, že ochrany veřejných subjektivních práv se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští. Jak také konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 7. 2007, č. j. 7 Afs 12/2007-110, podmíněčnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ve správním soudnictví soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, o jehož odvolání nebylo odvolacím orgánem doposud vůbec rozhodnuto.
- V daném případě je ze žalobcem doloženého lékařského posudku ze dne 9. 8. 2024, jakož i ze sdělení žalované ze dne 16. 9. 2024, zřejmé, že žalobce podal námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2024. V rámci řízení o námitkách žalobce byl poté vypracován posudek o invaliditě ze dne 9. 8. 2024, č. j. X, jehož zrušení se žalobce podanou žalobou aktuálně domáhá. Soud dotazem u žalované též zjistil, že o námitkách žalobce bylo žalovanou rozhodnuto až dne 13. 9. 2023, přičemž do dne 16. 9. 2024 nebylo toto rozhodnutí žalobci doručeno (viz sdělení žalované ze dne 16. 9. 2024 založené na č. l. 11 soudního spisu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Soud tudíž konstatuje, že žalobce v době podání předmětné žaloby (směřující výslovně proti posudku o invaliditě ze dne 9. 8. 2024) v předmětném případě nevyčerpal zákonem upravené opravné prostředky, neboť nevyčkal samotného rozhodnutí žalované o podaných námitkách, které bylo vyhotoveno až dne 13. 9. 2024. Žalobce tedy podal žalobu předčasně, aniž by mu byl znám (konkrétní) obsah rozhodnutí žalované o jeho námitkách, přičemž tak vlastní hodnocení žalované ve věci, které v době podání předmětné žaloby neexistovalo, toliko předvídal na základě závěrů posudku o invaliditě ze dne 9. 8. 2024. Žalobce se však v řešeném případě dosud (zcela logicky) nemohl přesně a v úplnosti seznámit s výrokem a odůvodněním rozhodnutí žalovaného o žalobcem podaných námitkách. Teprve poté by totiž mohl ve věci kvalifikovaně předestřít důvody (žalobní body), pro které by mělo případně dojít k jeho zrušení. Za daného stavu nicméně soud není oprávněn přezkoumávat posudek o invaliditě ze dne 9. 8. 2024, č. j. X, pokud v době podání žaloby nebylo žalovanou rozhodnuto o námitkách žalobce (resp. toto rozhodnutí nebylo žalobci ani do dne 16. 9. 2024 doručeno). K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2017, č. j. 6 Ads 233/2016-36, v němž bylo pro nyní projednávaný případ přílehavě konstatováno, že *„v té době toto rozhodnutí ještě nebylo ani vydáno, v době podání žaloby neexistovalo a žádné podání navazující nemohlo odstranit nedostatek původní žaloby, která byla předčasná, neboť byla podána před tím, než bylo o námitkách žalovanou rozhodnuto.“* Teprve rozhodnutí o námitkách žalobce totiž bude rozhodnutím přezkoumatelným v rámci správního soudnictví.
5. Vzhledem ke skutečnosti, že v době podání žaloby nebylo ve správním řízení rozhodnuto o opravném prostředku proti prvostupňovému rozhodnutí ve věci, bylo nutné podanou žalobu žalobce výrokem I. usnesení ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout jako předčasnou.
6. Soud směrem k žalobci zároveň uvádí, že proti rozhodnutí žalovaného o námitkách ze dne 13. 9. 2024, č. j. X, případně může ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení žalobci podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. musí obsahovat náležitosti vyžadované § 37 odst. 2 a 3 a § 71 s. ř. s. (především žaloba musí obsahovat označení rozhodnutí správního orgánu, datum doručení tohoto rozhodnutí žalobci, žalovaný správní orgán, žalobní body, ze kterých by bylo zřejmé, proč vůči tomuto rozhodnutí brojí žalobou, a návrh výroku rozsudku, který by odpovídal tomuto druhu žaloby), a žalobce k němu musí připojit kopii napadeného správního rozhodnutí.
7. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení pak vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 17. září 2024

Mgr. Radim Kadlčák v.r.
samosoudce